

KOPALKA

Tone Pavček

Med vrbami, med sencami
se je ljubila z rožami.

Roké nemirne, gladke, čiste
nalahno božale so liste.

Biló je, kot bi cvetni prah
ji risal sanje po rokah,

da je zaznala duša njena
skrivnost, ki ji ne veš imena.

Skrivnost, ki ob srečanju z ljudmi
se ko privid in sen zgubi.

Le komaj da jo je zaznala.
In zdaj jo znova bo drugje iskala.

A tam med vrbami odslej
od rož dehtelo bo po njej.